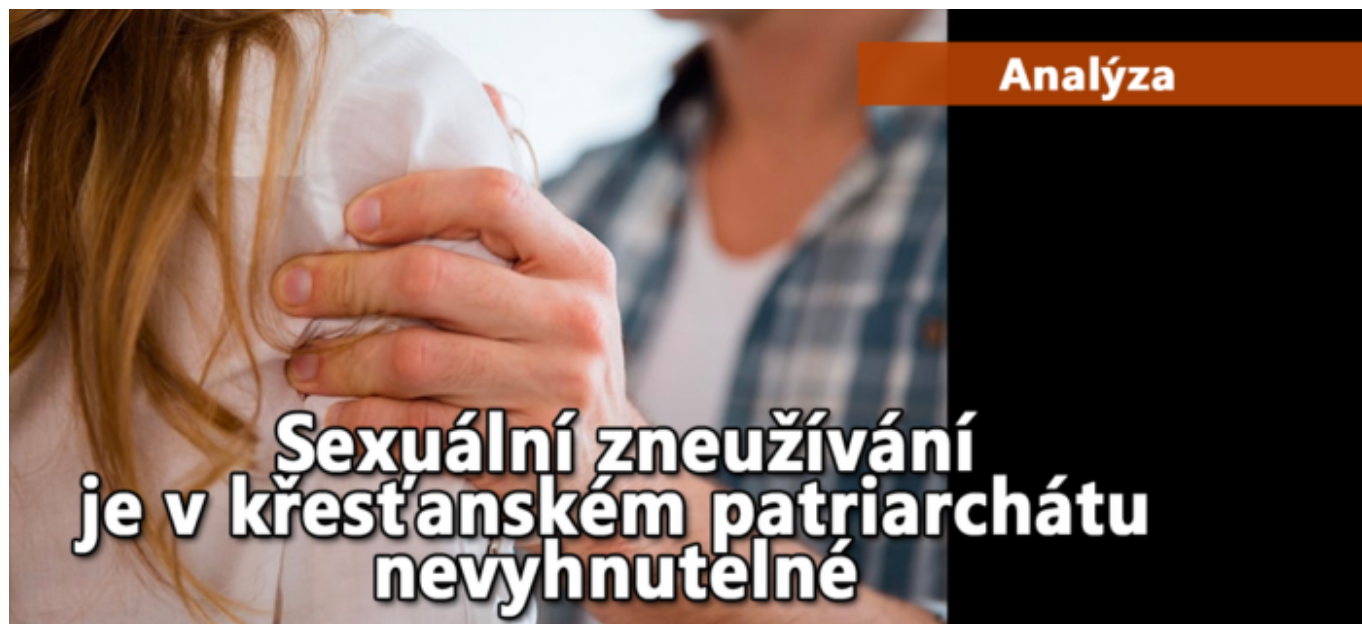

Analýza: 29. Sexuální zneužívání je v křesťanském patriarchátu nevyhnutelné

Neomluvitelný patriarchální rámec vyznání víry SBC nevyhnutelně vede ke zneužívání.

Analýza

Sexuální zneužívání je v křesťanském patriarchátu nevyhnutelné

Vneděli 22. května [zveřejnila třetí strana vyšetřování sexuálního zneužívání v Southern Baptist Convention](#) téměř 300stránkovou zprávu, která podrobně popisuje zakrývání stovek obvinění ze zneužívání a celkové selhání vůdců v SBC učinit jakékoli smysluplné pokusy vypořádat se s násilníky mezi nimi.

Zpráva odhaluje, že „oběti zneužívání a ostatní, kteří nahlásili zneužívání, byli ignorováni, nevěřili jim nebo se setkávali s neustálým zdržováním se toho, že SBC nemohla podniknout žádné kroky kvůli své politice týkající se autonomie sborů – i když to znamenalo, že odsouzení obtěžující pokračovali ve službě bez upozornění bez nebo varování jejich současného sobru nebo kongregace.“

Podle Russella Moora, bývalého vůdce SBC, „Krise je příliš malé slovo. Je to apokalypsa.“ Oběť Jules Woodsonová řekla: „Bude muset přijít kulturní změna.“

Má však SBC nějakou šanci na to, aby se vzpamatovala z tohoto děsivého odhalení, když základní teologie vyžadující, aby se ženy podřizovaly mužům, se nemění? *The Baptist Faith & Message 2000* (Vyznání víry Jižních baptistů SBC) v [oddílu XVIII](#) odhaluje doplňkovou ideologii:

„Manželka se má milostivě podříditi služebnému vedení svého manžela, stejně jako se církev ochotně podřizuje Kristově hlavě. Ona, která je stvořena k obrazu Božímu stejně jako její manžel, a je mu tedy rovna, má od Boha odpovědnost respektovat svého manžela a sloužit jako jeho pomocnice při vedení domácnosti a výchově další generace.“

Nebo, [jak to stručněji vyjádřila Chrissy Stroopová](#), je to idea „že Bůh stvořil muže a ženy, aby plnili odlišné a ‚doplňkové‘ role, a že role žen je submisivní (podřízená).

Beth Allison Barrová ve své knize *The Making of Biblical Womanhood* (Vytváření biblického ženství) píše:

„Komplementarismus je patriarchát a patriarchát je o moci.“

Jestliže patriarchát, a tedy komplementarismus, je o moci, pak tato ideologie nastavuje mocenskou dynamiku, která vytváří prostředí pro prosperitu násilníků a pro nedůvěru vůči obětem zneužívání a pro další ubližování.

Patriarchát a zneužívání

Pro ty z nás, kteří vyrostli a nyní opustily patriarchální nebo komplementární komunity, není překvapením, že denominace jako SBC měla systémové problémy se zneužíváním. Zažily jsme to znovu a znovu, a přesto mnozí v církvi nadále tvrdí, že násilníci jsou [jen pár špatných jablek](#), jako by samotná instituce nevytvářela podmínky pro existenci zneužívání.

Jedním z příkladů patriarchální církevní komunity, která je celá desetiletí zapletena do obvinění ze zneužívání, je sbor *Christ Church* v Moscow v Idahu, který vede patriarchální teolog a pastor Doug Wilson. Server [Vice](#) ohlásil případy nevhodného zacházení se zneužíváním v komunitě *Christ Church*, včetně případu Natalie Greenfieldové, čtrnáctileté dívky sexuálně zneužité Jaminem Wightem, studentem školícího programu pro službu ve sboru *Christ Church*.

Namísto práce na ochraně oběti a prevenci dalšího zneužívání, (cituji):

“ V roce 2005, když Greenfieldová nahlásila zneužívání policii, Wilson požádal vyšetřujícího policistu, aby byl k Wightovi shovívavý. Wilson vysvětloval jejich sexuální interakce jako výsledek námluv zorganizovaných rodiči – něco, o čem Greenfieldová tvrdí, že je nepravdivé – ale podle e-mailů shromážděných v [rozsáhlé analýze](#) Wilsona badatelkou Rachel Shubinovou se zdálo, že soudce přijal Wilsonovo vyprávění a odmítl přísnější dohodu o vině a trestu na základě obvinění ze sexuálního zneužívání dítěte.”

Sbor založený sborem *Christ Church* později finančně podporoval Wightu jako misionáře, ale „v roce 2013 byl Wight obviněn z pokusu o uškrcení své manželky a později byl shledán vinným z domácího ublížení na zdraví“. Toto je jen jeden příběh z mnoha přicházejících z této komunity.

Křesťanský patriarchát je svými zastánci často prezentován jako hledisko, které chrání ženy. Wilson ve své knize *Her Hand in Marriage* píše:

„Ženy nevyhnutelně potřebují zbožnou mužskou ochranu před bezbožným mužským obtěžováním; ženy, které odmítají ochranu od svých otců a manželů, ji musí hledat u policie. Ale ženy, které skutečně trvají na ‚žádné mužské ochraně‘, jsou ve skutečnosti ženy, které mlčky souhlasí se správností znásilnění.“

Nejen, že Wilsonovy myšlenky o znásilnění jsou extrémně problematické, ale je to přesně obráceně: prostředí, ve kterém ženy nemají žádnou moc a žádný hlas, je prostředím, ve kterém jsou *více* zranitelné vůči zneužívání, ne méně.

Eva v exilu : Dokument nebo propaganda?

Je znepokojivé, že patriarchalisté jako Doug Wilson zůstávají u moci, že patriarchální ideologie nadále přispívá k systémovému zneužívání církve a že mnozí stále nedokážou rozpoznat kořen problému.

Každý, kdo investuje do vytváření bezpečných náboženských komunit, by se měl obávat, že zastánci komplementarismu a patriarchátu aktivně pracují na šíření této ideologie.

Nedávno jsem sledovala film *Eve in Exile: The Restoration of Femininity* (*Eva v exilu: Obnova ženskosti*), takzvaný dokument produkováný Canon+ a *New Saint Andrews College* (přidružený ke *Christ Church*), který byl vydán začátkem tohoto měsíce. I když poselství tohoto filmu pro mě není překvapivé, překvapivé je, jak málo lidí o něm a jeho škodlivém vlivu mluví.

Upoutávka začíná sestřihem klipů z 50. let 20. století osamělých žen vykonávajících domácí úkoly: pečení koláče, drhnutí podlahy, vaření na varné desce. Rebekah Merkleová, autorka knihy, na jejímž základě byl film natočen, ve voiceoveru prohlašuje: „Mnoho křesťanských žen se cítí jako *skvělé, já prostě musím dělat hlouposti*. To znamená zásadně nedůvěřovat Bohu.“

Místo toho Merkleová ve své interpretaci toho, jak by ženy měly myslet a chovat se, aby byly v souladu s Božími příkazy, staví tento negativní pohled na domácí výrobu jako podřadnou práci do kontrastu s něčím zdánlivě zdravým.

Vidíme klipy žen s dětmi a žen při vaření, ano, ale nyní máme nový přírůstek: ženy používající elektrické náradí a ženy jako učitelky ve třídě. Ženy tedy nejsou odkázány pouze na kuchyni – jsou Bohem povolány, aby byly v mnoha ohledech produktivní.

Brzy se však dozvídáme, že podle Merkleové se ženy musí vždy soustředit na svůj domov, své manžely, děti a komunitu, aby přijaly *skutečnou* ženskost. I když to může znít dobře, základním poselstvím je, že individualita a autonomie ženy jsou nedůležité ve srovnání s její přikázanou rolí v životě.

Z filmu je jasné, že předkládá antifeministický pohled, tvrdí, že feminismus je prázdný a že ženy na světě jsou nešťastné, protože nenaplnují své skutečné povolání být nejprve v domácnosti. Merkleová jde ještě dále, když říká,

„Pokud zničíme koncept ženskosti, neexistuje nic jako to, co Bůh od žen očekává nebo co to znamená být skutečně ženské. Pokud to všechno vezmeme a řekneme: ‚Ne, nemůžeš

být, čím chceš být', pak jsme jí ve skutečnosti neumožnili být vynikající ženou, zničili jsme koncept skvělé ženy."

Tím, že Merkleová představuje tento přístup k genderu typu „vše nebo nic“ a používá k jeho ospravedlnění vybrané biblické verše, přiměje diváky, aby přijali její pohled na svět, aniž by chápali kontext, z něhož tato ideologie pochází.

Kdo je tedy Rebekah Merkleová a proč je expertkou na to, jak by ženy měly žít?

Není překvapením, že Merkleová je dcerou Douga Wilsona a manželkou Bena Merkla, prezidenta *New Saint Andrews College*.

A zatímco z mého vlastního ženského hlediska bych raději zmínila její povolání (které podle *eveinexile.com* zahrnuje navrhování látek, výuku na střední škole a úpravu osnov pro Canon Press), pokud máme hrát podle patriarchálních pravidel, je jasné, že ji potvrzují její vztahy s otcem a manželem, obou mocných mužů v komunitě *Christ Church*.

A pokud ji máme vzít za slovo, ten film je plodem jejího volání oslavit svého manžela.

Není tedy divu, že Merkleová napsala knihu a pomohla vytvořit odpovídající dokument, který se zdá být spíše názorem na křesťanské ženství nebo videem, které byste sledovali při studiu Bible pro ženy, než filmem dokumentujícím antifeministické hnutí.

Jazyk na webových stránkách filmu ve skutečnosti jasně ukazuje spíše na didaktický motiv než na pozorování společnosti:

„Tento dokument sleduje autorku Rebeku Merkleovou, když pojednává o roli křesťanských žen v dnešním světě, o úskalích a rozptýleních, kterým bychom se měli vyhnout, a o tom, jak bychom měli přistupovat k obnově trosek Západu.“

Toto rámování toho, co je podle mého názoru indoktrinací vydávající se za dokument, je znepokojivé a klamavé, ale bohužel nejde o originální koncept, protože podobné filmy pro své následovníky produkovaly jiné skupiny vysoce kontrolující ženy.

Před *Evou v exilu* byl *Návrat dcer*

Ale nejdříve se vraťme zpět. Vyrostla jsem v rodině silně ovlivněné učením Douga Wilsona. Předplatili jsme si jeho časopis *Credenda/Agenda*, poslouchali jeho audiokazety na dlouhých cestách do kostela a z něj, používali katalog *Canon Press* k psaní našich vánočních seznamů.

Proto se nedivím, že Wilsonova dcera napsala knihu jako *Eva v exilu*. To je také důvod, proč mám velkou nedůvěru v jakoukoli produkci, která pochází z Moscow, Idaho – protože vím, jak toxické může být učení Douga Wilsona.

Moje rodina, ponořená do drsného Wilsonova patriarchátu, upadla rychle do jiného příkopu, když nový fundamentalistický kluk z tohoto bloku, [Doug Phillips](#), začal v 90. letech ve své službě/společnosti [Vision Forum](#) prodávat své hračky a knihy podle pohlaví.

Vision Forum prodávalo rodinám s domácím vzděláváním, jako je ta moje, ideální rodinu: kde si malé holčičky hrají na čajový dýchánek a panenky, malí chlapci staví pevnosti, matky tiše vaří a uklízejí a pořádají návštěvy, zatímco otcové vymýšlejí pravidla a stojí vepředu jako ochránci/ králové domu.

Jedním z produktů *Vision Forum*, na který nikdy nezapomenu, je dokument *Návrat dcer*, který moderovaly sestry Anna a Elizabeth Botkinovy. Tento film „dokumentuje“ dcery v domácnosti – ženy, které po dosažení věku 18 let zůstávají doma podřízeny svým otcům, dokud se prostřednictvím biblických námluv neprovdají za schváleného muže.

Nedávno jsem se na tento film podívala znovu po 15leté přestávce, protože jsem chtěla svému manželovi ukázat, jaký byl můj život. V tomto smyslu vidím tento film, téměř náhodou, jako dokument, protože odhaluje, čemu byly vystaveny mladé ženy jako já v hnutí křesťanského patriarchátu.

Ale na druhou stranu *Návrat dcer* není nic jiného než indoktrinace a propaganda. Místo toho, abych viděla ženy, které si volí alternativní životní styl, vidím chráněné dívky, kterým není dovoleno být nezávislé, které musí vždy poslouchat své otce, jinak riskují ostrakizaci, které nemohou skutečně souhlasit s tím, aby zůstaly doma, protože ve skutečnosti nemají jinou možnost. Vidím hnutí s mužskými učiteli, kteří udržovali a umožňovali zneužívání všeho druhu.

Nevidím osvobození od feminismu a směrem k ženskosti, které měl film nabídnout – místo toho vidím misogynii a devastaci, kterou patriarchát působí na ženy, protože jsem to prožila. Jiné ženy to prožily.

Roky poté, co byl film uveden, jedna z dcer zpovídaných ve filmu nakonec nahlásila sexuální zneužívání ze strany samotného Douga Phillipse.

Dokument *Eve in Exile* posouvá idealismus *Návratu dcer* o krok dále a představuje trochu modernější pohled na staromódní patriarchát. Ženy nejen sedí doma a hrají si na čajový dýchánek: jsou produktivní, plodné, inteligentní. Mohou studovat na vysoké škole (i když bych se vsadila, že jsou pravděpodobně omezeny na konzervativní křesťanské školy, jako je *New Saint Andrews*).

Ženy mají v tomto patriarchálním rámci svůj účel – alespoň taková je prezentace. Ale ty z nás, které prožily křesťanský patriarchát, mohou potvrdit, že takhle se to ve skutečnosti nehraje.

Takže když vidím dokument *Evu v exilu* jako další nejlepší věc pro ženy v křesťanských fundamentalistických kruzích, znepokojuje mě, že Rebekah Merkleová, místo aby podporovala revoluční návrat k původnímu ženství, ve skutečnosti udržuje lži patriarchátu: že ženy byly stvořeny, aby oslavovaly muže.

A nemůžu si pomoci, ale myslím na další generaci obětí, které se naučí mluvit samy za sebe, které prosadí zveřejnění týrání, kterým je patriarchální muži zneužívají, a které se konečně osvobodí.

Zpráva SBC pro mě nebyla překvapivá, nejen proto, že jsem roky poslouchala a věřila příběhům obětí, když hledaly spravedlnost, ale také proto, že neomluvitelný patriarchální rámec vyznání víry SBC nevyhnutelně vede ke zneužívání.

Stává se to znovu a znovu, a aby se systém skutečně změnil a stal se prostředím, které zneužívání brání, musí se nejprve vypořádat s přesvědčením, zásadami a teologií, které mají za následek újmu ženám.

CAIT WESTOVÁ

[Religion Dispatches](#)

Cait Westová

Cait Westová

Cait Westová je spisovatelka a redaktorka v *Grand Rapids*, Michigan. Její práce byla publikována v časopisech *Fourth Genre*, *Dunes Review* a *Hawai`i Pacific Review* a o své cestě ven z hnutí dcer v domácnosti (stay-at-home-daughter movement) píše na caitwest.com. V současné době působí v redakční radě *Tears of Eden*, neziskové organizace poskytující zdroje pro oběti duchovního zneužívání.

-krk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Sít víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Sít víry](#)